

Dietlind Tornieporth

Dokonalá svůdkyně

*Jak zaručeně
získáte
každého
muže*

Dietlind Tornieporth

Dokonalá svůdkyně

Jak zaručeně získáte každého muže

Grada Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Dietlind Tornieporth

Dokonalá svůdkyně

Jak zaručeně získáte každého muže

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE

Přeloženo z německého originálu knihy Dietlind Tornieporthové „Die Perfekte Verführerin“, vydaného nakladatelstvím Knaur Taschenbuch Verlag in der Droemersche Verlagsanstalt Th. Knaur Nachf. GmbH & Co. KG, Mnichov, Německo 2009.

First published as „Die Perfekte Verführerin“ by Dietlind Tornieporth.

© 2009 Droemersche Verlagsanstalt Th. Knaur Nachf. GmbH & Co. KG, München.

All rights reserved.

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 5005. publikaci

Překlad Mgr. Marie Voslářová

Odpovědná redaktorka Mgr. Martina Němcová

Grafická úprava a sazba Eva Hradiláková

Počet stran 240

První vydání, Praha 2012

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

Czech edition © Grada Publishing, a.s., 2012

Czech Cover Design © Eva Hradiláková, 2012

ISBN 978-80-247-4542-8

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE

ISBN 978-80-247-7887-7 (ve formátu PDF)

ISBN 978-80-247-7890-7 (ve formátu EPUB)

Obsah

Úvodem	9
Umění svádět	10
Proč číst další příručku o flirtování?	11
1. Ženy a drobné milostné léčky	13
Past „Pretty Woman“	13
Najděte východisko	15
Nebojte se změnit kurz	17
Manipulace – objevte znovu ženskou vrcholovou disciplínu	17
2. Základy – co bychom měly vědět	23
Počátky umění svádět	23
Dnešní literatura a příručky	24
Umění svádět a ti, kdo jej ovládli	27
Techniky svádění po anglicku	29
3. Proměna v dokonalou svůdkyni	35
Co čekat od této knihy	35
Krok první: Změňte vnitřní postoj	36
Krok druhý: Využívejte řeč těla	64
Krok třetí: Zdokonalení vzhledu	78
Vzhled jako forma komunikace	87
4. Porozumění – muž jako živočišný druh	95
Mužská psychika	96
Pohlavní hormon testosteron	98
Koho si muži vybírají	100
Krása za status	100

Úspěšní muži – mladé ženy	101
Vrána k vráně sedá	102
Jak vybírají muži	103
Mužská řeč těla	105
Interpretace jeho signálů	106
Pozornost, nebo nezájem?	107
Pohledy mužů	109
5. K věci – žena potkává muže	115
Základy dokonalého flirtu	115
Nezbytné vlastnosti dokonalé svůdkyně	116
Být jiná	122
Viktoriánská hrdinka	124
Ženská prestiž	124
Zásadní předpoklady dokonalého svádění	126
Struktura flirtu	130
6. Fáze I: Navazování kontaktu – triky pro nastražení pasti ...	135
Opatření proti nejistotě a nervozitě	135
Kdo má být iniciativní?	137
Problém různých žen	138
Které muže oslovovat?	139
Jak správně postupovat?	140
Tři strategie, jak úspěšně oslovit muže	141
Hra s klasickými klišé	145
Jak rozpoznat různé typy mužů	146
Volba místa	154
7. Fáze II: Vyvažování – bude z toho něco víc...?	169
Nejdůležitější princip: nezávaznost	169
Rozhovor a čeho jím chci dosáhnout	171
Jak funguje rozhovor?	172
Úspěšné techniky rozhovoru	174
Chyby při rozhovorech	180
Jak být atraktivní	181
Včas rozpoznat nezájem	191

8. Fáze III: Královská disciplína – vyvolání nejistoty a touhy ...	193
Hra přibližování a vzdalování	193
Princip nevypočitatelnosti	194
Co je to touha?	195
Kam až může touha mužů vést... ..	197
Pokročilé konverzační strategie	198
Emocionální a tělesná synchronizace	206
Komplexnější psychologické strategie	206
Stupňování doteků	213
Podněcování touhy	213
9. Fáze IV: V cílové rovině	219
Rozhovor se chýlí ke konci – a co teď?	219
Domluvit se na příštím setkání	220
První polibek	222
Když zavolá	223
Druhé setkání	226
Vydařené rande	226
Fantastické rande	230
Rozloučení	233
Sex na prvním rande?	234
Udržet si muže	236
Závěrem	238
Literatura	239

Úvodem

Když mi bylo čtrnáct nebo patnáct let, chodila jsem do tanečních. Tak jako všechny dívky z mé třídy. Na první lekci jsme jen nejistě postávaly kolem a snažily se soustředit na tanec místo na kluky. Ostych byl veliký, na obou stranách. Zvědavost také. Nechtěly jsme se jenom učit taneční kroky, ale hlavně zjistit, jak to s kluky vlastně funguje.

Taneční pro nás znamenaly určitý rituální vstup do světa flirtu a sbližování mezi mužem a ženou. Tehdy jsme o tom ale neměly ani tušení. A první lekce podle toho vypadaly – zvědavost a rozrušení se mísily s úzkostí a neobratností, nijak moc příjemná kombinace. Jedno nám však bylo jasné: Pokud se chceme dozvědět víc, musíme si tím projít.

Zpočátku jsem svým tanečním partnerům příšerně šlapala na nohy. Dělal mi obrovské problémy přenechat jim vedení. Časem jsem však zjistila, že zkrátka jen potřebuji toho správného partnera, který mě po parketu povede s jistotou. Pak jsem se mohla plně oddat rytmu a hudbě. A tancování se najednou dařilo jakoby samo od sebe.

Flirt je v zásadě totéž jako klasický párový tanec: dvoření se druhému. Přibližování a vzdalování. Erotika a nesmělost. Nejde přitom jen o taneční kroky. Jde o emoce a vášeň. Funguje to však jen tehdy, když s protějškem najdeme správný rytmus, když si oba osvojíme souhru pohybů a smysl pro takt. Někdy k tomu potřebujeme partnera, kterého dobře známe. Jindy to překvapivě dobře vyjde s někým úplně cizím. Rozhoduje okamžik.

Dnes už se nezamýšlím nad tím, jestli dodržuji správné kroky. Pohyby a cit pro rytmus mi přešly do krve. Naučila jsem se tanec si užívat. A tím jsem se zároveň naučila tančit.

Dnes vím, jak fascinující a úžasná může souhra s dobrým tanečním partnerem být.

Dnes vím, jak neuvěřitelný je to prožitek, když se plně odevzdám rytmu a hudbě.

Miluji ten pocit, když se muži mohou přetrhnout, aby směli provést ženu po parketu.

Stále znovu mě fascinuje, jak moc se od sebe taneční partneři mohou lišit. Každý člověk je jiný a každý také jinak tančí.

A právě tohle objevování je na tanci krásné.

Umění svádět

Tohle není kniha laciných tipů „jak na to“. Nenajdete tu žádné nenucené flirtovací fráze, které byste se mohla učit nazpaměť, ani ohrané triky, které by vám měly pomáhat při balení – předstírání mdlob nebo nešťastnou náhodou ztracený kapesníček.

V rukou máte učebnici, nebo přesněji: zevrubné pojednání o mezilidské komunikaci. Obsahuje precizní analýzu emocionálního kontaktu obou pohlaví. Popisuje sbližování muže a ženy krok za krokem. Není určeno jen pro ženy, které touží poznávat a získávat muže. Obrací se ke všem, kdo chtějí strategicky zlepšit svou komunikaci.

Postupy popsané v této knize však zároveň představují velmi účinný nástroj, který umožňuje směřovat vyvoleného muže opatrně krůček po krůčku tam, kde ho chci mít, aby se mi ho nakonec podařilo lapit. Jednotlivé techniky zde fungují jako sešlápnutí plynu – když se je rozhodnu použít, proces sbližování tím znatelně urychlím.

Tato kniha je něco jako kurz tance. Kdo si ji přečte, bude v principu znát všechno potřebné, aby mohl tančit. Opravdu se to však naučí až na parketu. Já tančím od doby, kdy jsem jako teenagerka docházela na první lekce. Těch pár základních kroků nikdy nepředstavovalo problém. Na ně stačilo několik málo hodin. Trvalo však roky, než jsem si osvojila správnou koordinaci pohybů a správné načasování.

Získat a připoutat si k sobě muže není snadné. Potřebujeme k tomu nejen šarm a duchaplnost, ale také nemalou porci sebevědomí, fantazie a samozřejmě odvahy. V mnoha případech odporují účinné metody našim osvojeným vzorcům chování a takzvané ženské intuici. Pokud však

chceme v mužích probudit zájem a touhu, musíme se změnit. Je nutné chopit se iniciativy, i když se třeba v aktivní roli necítíme příliš dobře. Musíme se seznámit s pravidly hry flirtování, abychom je mohly využít pro své cíle.

To vše se můžeme naučit.

Proč číst další příručku o flirtování?

Ženy dokážou svést každého muže. Mají perfektní pokusitelské zbraně. Jejich design se zdokonaloval po staletí. Jsou krásnější. Jsou chytřejší. Mají vyšší emoční inteligenci. A přesto jim dosud chyběl ten správný operační systém, aby v oblasti flirtování prolomily mužskou dominanci. Je na čase, aby ženy vzaly útokem i jednu z posledních bašt mužské převahy: flirtovat a svádět totiž umí dokonce mnohem lépe. Doposud jim ovšem chyběla kontrola nad procesy mezilidské komunikace.

Ženy příliš dlouho chybovaly v tom, že se při flirtování nechávaly vtlačit do pasivní role, zatímco muži dominovali. Nabrnknout, sbalit a „přefiknout“. S tím je teď konec. Ženy, které si přečtou tuto knihu, se napříště budou moci samy rozhodovat, se kterými muži se seznámí, se kterými si domluví schůzku a se kterými budou mít sex. A je jedno, jestli se jim jedná o muže na celý život, nebo jen o příjemně strávený víkend v Paříži.

V této knize však jde o mnohem víc než jen o flirtování. Jde o posílení ženské svobody v daleko širším smyslu. Jde o to, aby ženy dokázaly lépe prosazovat své touhy. Až když se naučíme, jak úspěšně dobývat muže, budeme mít v rukou nejmocnější nástroj emancipace.

Může se zdát, že úspěšnost u mužů je mezi ženy rozdělená nespravedlivě. Samozřejmě existují takové, jimž muži vysloveně padají k nohám. A naopak jiné, kterých si opačné pohlaví sotva všímá a jejichž milostný život je minimální. Zbožňovaných je obecně málo, zatímco přehlížených mnoho.

Nyní si však každá žena může sama vybrat, ke které skupině chce patřit. Každá si může osvojit umění svádět a ulovit muže svých snů. Sama pak bude rozhodovat, u kterého muže zůstane jen při nezávazném flirtu a u kterého se vyvine něco víc. Jde o princip volby. Jde o to, vzít si, co se mi líbí, a ne jen čekat, až se vysněný muž objeví za dveřmi.

Máme vše ve svých rukou.

Knihy o flirtování, jež slibují, že ženám s pomocí pár laciných tipů a triků usnadní sblížování s opačným pohlavím, považuji za bezcenné.

Knihy o flirtování, které ženám naznačují, že mají snížit své nároky, revidovat svou představu o mužích nebo přehodnotit své požadavky na vztah, považuji za bezcenné.

A za bezcenné považuji i ty knihy o flirtování, které ženy nabádají, aby u kadeřníka nebo ve fitcentru přizpůsobily svůj zevnějšek mužskému vkusu.

To nikdy nefungovalo.

Jsem toho názoru, že aby ženy získaly muže svých snů, musí zásadně změnit dosavadní přístup. Proto vznikla tato kniha. Chce zapůsobit tam, kde ženy skutečně mohou něco změnit: v oblasti ženského softwaru.

Ženy a drobné milostné léčky

Pokud jde o flirt a hledání partnera, je ženský operační systém stále ještě chybně naprogramovaný. Podle reprezentativního průzkumu na objednávku britského magazínu *Grazie* ženy v průměru každých 15 minut myslí na to, jak vypadají; jak se jejich tělo jeví ostatním, konkurentkám, ale zejména mužům. Podle průzkumu jsou jen 2 % z dotazovaných žen spokojená se svým vzhledem, 87 % dotazovaných „nenávidí“ svá stehna, 65 % žen by si přálo jiná ňadra. Skoro všechny z 5000 zúčastněných žen už měly za sebou nějakou dietu. Z průzkumu německé agentury Emnid zase vyplývá, že 25 % mladých žen uvažuje o plastické operaci. Pojmy jako „problematické partie“ a rubriky typu „bříško – nohy – zadeček“ už neodmyslitelně patří k ženským časopisům.

O ženské emancipaci se tady nedá mluvit.

Past „Pretty Woman“

Daleko větší problém však pro ženy představuje mýtus prince na bílém koni. Každá čeká se zatajeným dechem, jestli Bridget Jonesová navzdory své typické zálibě v čokoládě přece jen skončí v náručí švarného Marka Darcyho. Málokterá z nás dokáže zadržet slzy, když ohromně šarmantní a navíc ještě zatraceně prachatý Richard Gere nakonec usiluje o lásku prostitutky Julie Robertsové. U Helen Fieldingové a *Pretty Woman* je svět ještě v pořádku. I upovídané pipinky s nadváhou, notorické vyhledávačky trapasů a ztroskotané existence v nich nakonec skončí před oltářem. Zápletka je pokaždé stejná – muž snů najde svou pohádkovou princeznu.

Sice musí překonat pár překážek, princip je však jasný: On hledá, ona čeká a náhoda je šťastně svede dohromady. Samozřejmě je z toho vždycky rovnou obrovská láska. A jak se najdou? Úplně jednoduše. Jsou prostě stvořeni jeden pro druhého. Happy end v bledě růžové. V tu chvíli se dokonce i jinak střízlivá žena budující kariéru bez zábran oddává snění.

Tyto filmy pochopitelně nezůstávají bez následků. Když se zeptáte žen, jak si myslí, že najdou muže svého života, popisují zpravidla situaci, kterou profesionál flirtu Oliver Kuhn nazval „scénářem vysněného prince“. V této představě muž vždy náhodou a zcela překvapivě vstoupí do života ženy. Situace je romantická a úplně samozřejmá. Bohužel však ne právě obvyklá. Žena bývá v takovém scénáři vždy pasivní. Její role spočívá pouze v tom, aby dobře vypadala a byla ve správný čas na správném místě. Nic víc.

Na tomto klasickém vzorci se dodnes nic nezměnilo. Dokonce i moderní velkoměstské hrdinky ze seriálu *Sex ve městě* – jednoznačně postavy, s nimiž se identifikují sebevědomé a úspěšné single ženy budující kariéru – vedou sice vzrušující a nezávislý život, štěstí však nakonec přece jen nacházejí až v náruči vysněného muže. Život hlavní protagonistky Carrie Bradshawové se v podstatě točí jen kolem jejího pana Božského. Ve finále seriálu jej konečně získá. A diváci, z 86 % ženy, jsou šťastní. Dokonale konvenční schéma, ale každý hollywoodský film a každý televizní seriál jej stále znovu interpretuje jakožto mýtus. A diváci jej dychtivě konzumují. Především ženy.

Mohly bychom tedy konstatovat, že jsou ženy zkrátka beznadějně romantické. To je přece hezké. K čemu by byl sen, kdyby neobsahoval i něco nerealistického?

Pretty Woman je výtečný film. Bezesporu. Julia Robertsová je strhující a z Richarda Gerey se podlamují kolena. Úžasný způsob, jak v případě potřeby vypnout mozek. Jenže: ani neustálým opakováním nezačne být sen o hledání a nalézání velké lásky o nic reálnější. Je a zůstane pouhou fikcí – aspoň do chvíle, dokud nezačneme svým dílem přispívat k tomu, aby se uskutečnil. V čem je problém? Trvalé působení těchto „sladáků“ zamlžuje náš pohled na realitu. V hlavách si skicujeme scénáře lásky – jenže s nejhorsím možným rozdělením rolí: On je ten aktivní, ona vždy pasivní a přenechává své štěstí se vším všudy náhodě.

Ať už jsou romantické představy sebesvůdnější, ženský „scénář vysněného prince“ není ničím víc a ničím méně než kolektivním snem – který však působí tím přitažlivěji, čím střízlivější a tristnější je svět okolo nás.

Také pokaždé znovu naletím. Bývá to tehdy, když mám za sebou náročný den. Nervy v kanceláři, hádka s kolegy, propásnutá polední pauza, cestou domů začalo z ničeho nic lít jako z konve. To nejlepší, co se mi na konci takového dne může přihodit, je, když v televizi po sto padesáté dávají *Pretty Woman*. Člověka to zahřeje u srdce. Když večer sama sedím na pohovce, romantické nálady u mě vždycky vrcholí. Potom si představuji, jak přede mnou Richard Gere padá na kolena a vyznává mi tajnou lásku... Dobře, nikdy si doopravdy neříkám, že by to měl být právě Richard Gere. Ale stejně tam najednou sedím a čekám... Čekám plná touhy... na svět, kde mě můj vysněný princ odvede od všedních starostí a všechno se rozzáří duhovými barvami.

Krásná představa.

Jenže bohužel také úplně špatný software, který se spouští v mém ženském operačním systému.

Najděte východisko

Přehnaná kritičnost žen vůči vlastnímu vzhledu i pasivní očekávání romantické lásky – obojí přispívá k tomu, že ženy hledající partnera často nebývají úspěšné. Nemálo z nás je single nedobrovolně. Ženy dlouho bojovaly o společenskou rovnoprávnost. Dnes jsou z nich manažerky. Mají peníze. A mají vliv. Jenže ve stínu všech těch politických a pracovních úspěchů mnohé z nich úplně opomíjejí své osobní štěstí a spokojenost. Milostný život až příliš mnoho žen stále ještě bezmocně ponechává v rukou osudu.

Přitom existuje řada věcí, které se ohledně flirtování a hledání partnerů dají zlepšit. A nesouvisí to tak zásadně s tím, jestli vypadáte jako Claudia Schifferová nebo Kate Mossová. Určitě je pro některé ženy díky vzhledu jednodušší seznamovat se s muži. Ale usnadní jim to vždycky jen první kontakt – vnější podoba je návnada, ale ne háček. A když přijde na rozhodující fázi flirtu, a sice na to, udržet napětí a přitažlivost po delší dobu,

aby se z neškodného škádlení mohlo stát něco víc, selhávají i ty nejatraktivnější ženy. Chybí jim totiž správná strategie. Tu se ovšem lze naučit.

Shromáždila jsem poznatky, které v současnosti k tématu svádění existují. Nastudovala jsem velké množství literatury a prozkoumala související internetové stránky. Navštěvovala jsem semináře o flirtování a kurzy řečnictví, absolvovala jsem profesionální koučink. Otestovala jsem nejrůznější techniky svádění a přizpůsobila je potřebám žen. Ze všech získaných informací jsem nakonec vyvinula svou vlastní strategii a v této knize uvádím jen to, co skutečně přináší úspěch.

Podle mého názoru je zbytečné učit se nazpaměť flirtovací fráze nebo chodit po světě nadále už jen v krátkých sukních a upnutých topech. Muži hledají duchaplné a sebevědomé ženy. Ne takové, kterým po prvních napapouškových floskulích dojde dech. Žádoucí je osobnost a šarm. Ženy, které vyzařují spokojenost a sebejistotu, aniž by přitom působily příliš ctižádostivě či nedosažitelně.

Nejhorší chybou, které se ženy v otázce flirtu a hledání partnera mohou dopustit, je *nedělat nic*. Zbývá tedy spousta věcí, které udělat mohou, aby dosáhly úspěchu. Ale kde začít? Jak přilákat pozornost mužů? Jak si k nim najít cestu? Jak si udržet kontrolu nad průběhem flirtu? A konečně, jak muže získat a připoutat si je?

V principu je to úplně jednoduché: Kdo se chce naučit cizí řeč, musí projít jazykovým kurzem. Kdo chce dosáhnout vysněné postavy, musí dodržovat přiměřený plán stravování a cvičení. Kdo chce najít muže svého života, musí se naučit umění ideální komunikace mezi mužem a ženou, aby dospěl k cíli.

Umění svádět je metoda, která vám dopomůže k životu plnému nových možností. Zlepšíte své sociální a komunikační dovednosti a získáte tak větší jistotu, pokud jde o kontakt s opačným pohlavím. Teprve pak budete vybavená pro hledání partnera. Cestou poznáte, že flirtování znamená především zábavu a tato zábava vám náhle začne přinášet jednu šanci za druhou.

A co je nejlepší: Nebudete už muset čekat a doufat, že se na vás usměje štěstí. Můžete být sama aktivní, a tak se vám otevře spousta příležitostí.

Nebojte se změnit kurz

Proměna z neviditelné kancelářské myšky nebo chladné intelektuálky v žádoucí ideální ženu není vždycky snadná. Nestačí opatřit si nové šaty nebo účes. Kdo chce poznávat a získávat muže, musí být připraven zkoušet nové věci, zapomenout na staré zvyklosti a hodit přes palubu dříve osvojené vzorce chování.

Zpočátku se mi u mužů dařilo podobně jako asi většině z nás. Někdy to vyšlo, jindy ne. Co konkrétně rozhodovalo? To jsem netušila.

Jednoho dne jsem se rozhodla, že své štěstí a spokojenost vezmu do vlastních rukou. Celé noci jsem se toulala po barech a klubech a zkoušela všechny možné varianty flirtu. Změnila jsem své vystupování. Změnila jsem postoj k flirtu. Dospěla jsem k hravému a radostnému přístupu. Ale především jsem se své nové misi oddala tělem i duší.

„Možná to prostě nebyl ten pravý.“ – s touto výmluvou jsem se už odmítla spokojit. Naučila jsem se proces flirtování aktivně řídit. Dnes vím, jak rozprostrít síť a úplně v klidu čekat, až se do nich muž chytí. Dnes už neponechávám náhodu, jestli u muže budu mít úspěch, nebo ne. Mám plán a účinnou strategii.

A žádnou příležitost k flirtu už si nenechávám ujít. Prostě proto, že s flirtem je svět o něco krásnější, barevnější a smyslnější.

Manipulace – objevte znovu ženskou vrcholovou disciplínu

Ženy mají vše potřebné, aby muže dokázaly připravit o rozum. Nejenže jsou krásné, inteligentní a žádoucí. Především v sobě skrývají něco jiného: přesné, komunikativní superpočítače. Mají schopnost ovládat a kontrolovat muže několika slovy a obrovským spektrem drobných signálů řeči těla. Disciplína flirtování je ženám odjakživa vlastní. A muže v ní mnohonásobně překonávají.

Dokážou svést kteréhokoli muže. Mnohé se však této tolik zábavné hře mezi muži a ženami vyhýbají. Chtějí být milovány takové, jaké jsou.

Chtějí si muže získat. Ale samozřejmě bez triků a manipulace. Rozhodně nechtějí upadnout v podezření, že by při hledání toho pravého využívaly nějaké strategie.

V tomto bodě byste však měla začít uvažovat jinak, protože úspěšné flirtování a svádění nemá nic společného s negativní manipulací či vědomým klamem.

Umění svádět spočívá daleko spíše v cíleném řízení procesu flirtu a existenci konkrétního plánu v hlavě. Rozhodím svou jemnou svůdnickou síť a muž se v ní zachytí. To je podstatný rozdíl. Nikým nemanipuluji proti jeho vůli, pouze obrátím pozornost muže k sobě, aby v něm vyklíčilo přání poznat mě a trávit se mnou čas. A v tom spočívá to skutečné umění.

Slovo manipulace má veskrze negativní náboj a zpravidla vyvolává představu jakéhosi zneužívání. Neprávem, protože tento pojem souvisí s latinským „dělat něco rukama“, případně „zručnost“. Negativní význam slova však implikuje, že cíleným ovlivňováním manipulovaného člověka znevýhodňujeme. Nebo ho dokonce poškozujeme. Mužem manipulují však už tehdy, když ho na sebe upozorním, když na něho zamávám nebo se usmívám. Nebo když ho přiměji, aby mě poslouchal, a upřeně se mu zadívám do očí. Poškození dotyčného – řekněme si upřímně – je přece v takových případech celkem minimální.

Při flirtování si musíme připomenout původní význam slova manipulace. Chci dosáhnout potřebné „zručnosti“, abych se dokázala muži úspěšně přiblížit. Chci ho přesvědčit a získat si ho. Chci v něm vyvolat a upevnit určitou představu o sobě. Chci změnit jeho emocionální rozpoložení. Mám svůj záměr, určitý cíl, kterého chci dosáhnout, stejně jako u každého jiného rozhovoru. K tomu musím být přesvědčivá – tak jako novinář, politik nebo kazatel.

A jak si druhého získat?

Úspěšný marketing vždycky vychází z orientace na zákazníka. Marketingové strategie naprosto automaticky vnímají nutnost vcítit se do myšlenkových pochodů, představ a reakcí potenciálních kupců. Zákazník stojí v marketingu na prvním místě. Pokud se určitý produkt na trhu neprosadí, strategie zřejmě kupující neoslovila. To je nasnadě.

I při flirtování ovšem musím poskytnout nabídku, která odpovídá požadavce. K tomu však nejprve potřebuji přesně zjistit, jaké jsou požadavky. Musím se vcítit do cílové skupiny, abych mohla prezentovat nejlepší možný produkt. To je celé tajemství úspěšného marketingu.

S flirtováním je to úplně stejné. Úspěšné ženy mají dar odhadovat představy a přání mužů. Jedině tak se mohou prezentovat jako ty, které se nejvíce přibližují vysněnému ideálu. A právě díky tomu mají moc řídit flirt podle svého.

Když je řeč o manipulaci, rozhodující je vždy volba prostředků. Můj smích je v tomto případě nástrojem, který má svůj účel. Manipuluji slovy, gesty, celým svým projevem. Samozřejmě že manipuluji. Jak jinak bych mohla dosáhnout cíle? Manipuluji, abych svedla. A to je zcela speciální umění.

Abych rozptýlila i poslední výhrady: K manipulování je, jak známo, zapotřebí dvou osob – samozřejmě také té, která sebou nechá manipulovat. A ještě jsem nepotkala muže, jenž by si stěžoval, že se na něho žena přívětivě usmála.

Cvičení 1

Vyzkoušejte si vědomou „manipulaci“. Vyjděte ráno z domu a navazte oční kontakt s nejzajímavějším mužem, kterého cestou potkáte. Usmějte se na něj, nebo dokonce zamávejte. Jednoduše dejte najevo, že máte přátelskou a otevřenou povahu. A dávejte pozor, jestli ovlivníte jeho rozpoložení.

Lovecké scénky

Ženy na cestách – 1. část

Žádný sýr, žádný chleba. Za půl hodiny se zastaví Ina. Chystáme se do kina, předtím si ještě dáme něco k jídlu. Spěchám nakoupit, nenalíčená, v kalhotách na běhání, neumyté vlasy jsem schovala pod čepici. A zrovna v tu chvíli se vedle mě z ničeho nic vynoří

sympaťák s úžasně zasněným pohledem a neposlušnými prameny vlasů, které mu padají do obličeje. Žádný model, ale stejně kluk, jenž mě na první pohled dostal. Stojí přímo přede mnou u pokladny. Jen tak. Jako by spadl z nebe.

Já se ale vůbec necítím na flirtování. Vytahané kalhoty, ve kterých jsem ještě před chvílí seděla u televize, ani bunda, co už dávno měla odputovat s odloženými věcmi to třetího světa, v zářivkách supermarketu nepůsobí zvlášť sexy. Chtěla bych něco říct. Něco okouzlujícího, něco originálního. Jinak se koneckonců nikdy nedozvím, jestli je opravdu tak sympatický, jak vypadá. Ale jsem si jistá, že ze sebe v tom okamžiku nic duchaplného nedostanu. A to prostě proto, že se ve svých joggingových kalhotách necítím ani moc okouzlující, ani moc originální. A hlavně si připadám všechno jiné, jen ne sexy.

Takže zase neřeknu nic a místo toho se soustředím na vzorek dlaždiček na podlaze.

Při té příležitosti si představuji, jaké by to bylo, kdybych na sebe ve stejné situaci doma hodila kabát, nazula vysoké podpatky a třeba si ještě obtáhla rty rtěnkou. Cestou do obchodu bych bývala navzdory spěchu mohla prohodit pár slov se sousedkou. Prodáváč z trafiky by na mě možná zamával, protože jsem se na něho minule usmála, když jsem šla okolo. Lidé by mě považovali za přátelskou, uvolněnou a šarmantní. Zvykla bych si věnovat pokladní, roznašeči novin i pošťákovi chvilku pozornosti nebo úsměv. A právě to by mě dělalo pro druhé zajímavou. Lidé by mě měli rádi a dávali by mi to najevo.

S takto posíleným sebevědomím bych potom stála u pokladny v supermarketu za tímhle sympatickým chlapem a... nepřipadalo by mi vůbec těžké ho nějakým taktním způsobem oslovit. Při pohledu na uzeneho lososa a lahev šampaňského v jeho košíku bych možná řekla něco jako: „Kdy se můžu zastavit?“ On by se na mě nejspíš překvapeně zadíval, pak by se ale pobaveně zazubil a to už by byl začátek flirtu.

Možná bych ale nejdřív jenom zachytila jeho pohled a pak mu věnovala okouzlující úsměv. Nebo by mi z přeplněné nákupní tašky vypadla síťka s mandarinkami a já bych vsadila na to, že mi ji zvedne a já se budu moct odvděčit úsměvem sladkým jako med. Je jedno co, něco bych ale každopádně udělala a ten okamžik bych jen tak nepromarnila.

Přitom nejde o to, vycházet z domu vždycky dokonale upravená. I v džínách a tričku mohu vypadat skvěle, jestliže vystupuji sebevědomě a vyzařuji spokojenost. Výchozí situace vlastně není tak špatná: Jsem-li single, může to pro mě představovat i obrovskou hnací sílu, díky které se usmívám na muže na ulici, dovolím si flirt v supermarketu nebo se nalíčím, i když si jdu ven do pekárny koupit pár housek. Pokud potom zvolím správnou strategii, mohu získat skutečně každého muže.

Ale při flirtování je rozhodující ještě něco jiného. Má kamarádka Sabine už celé týdny nepřetržitě básní o svém dobrodružství z poslední dovolené. Jen co dorazila do hotelu na Capri, už držela v ruce drink obklopená mnoha šarmantními muži. Sabine se tohle léto rozhodla pro single dovolenou. Na internetu si našla bývalý klasický hotel, který tuto sezónu poprvé fungoval jako hotel pro singles. Nejprve byla skeptická a bála se, že se ocitne jen na lepší party 30+. Potom však odsunula všechny podobné úvahy stranou a užívala si společnost podobně smýšlejících lidí z celého světa i vědomí, že na takto organizovaném zájezdu určitě naváže kontakt s ostatními účastníky.

A skutečně, v příjemné atmosféře hotelu nikdo nezůstal dlouho sám. I Sabine se hned první večer seznámila s jedním Angličanem a domluvili si na další den společnou vyhlídkovou cestu. Zpočátku tak úplně nevěděla, jak má přijímat jeho lichotivé chování. Už dlouho žádné podobné pozornosti nezažila. Ale přinejmenším stejně dlouho se necítila tak příjemně a tolik se nenasmála, jako během téhle malé vyjížďky po ostrově.

Nakonec strávila na ostrově Capri dva úžasně romantické a bezstarostné týdny.

Příští víkend se Sabine chystá do Anglie na návštěvu za svým novým známým. Zeptal se jí, jestli by nechtěla přijet. Na internetu našla výhodnou nabídku letenek. V Londýně nebyla už hodně dlouho. A flirt z dovolené? Uvidíme, co se z toho vyvine.

Sabine říká, že ji zpětně dokonce trochu překvapuje, jak snadné pro ni na dovolené bylo bezstarostně a aktivně flirtovat. Připadalo jí, že se chová jinak než jindy: byla uvolněnější, cítila se lepší a atraktivnější. Díky slunci ji možná ovlivňovalo více hormonů štěstí. Náhle byla otevřená všem možným podnětům.

Na cestování může být něco osvobozujícího. S každým dalším kilometrem, který nás dělí od domova, necháváme část sebe samé za sebou – každodennost, rutinu, pevně zaběhnuté vzorce. V dálkách prožíváme často to, pro co ve všedním životě není místo. Odpadá tu společenská kontrola ze strany přátel, rodiny a sousedů. Najednou je nám jedno, co si o nás druzí myslí. Právě ženy často cítí, že je podobné tlaky omezují.

Jak to ale udělat, abychom si lehkost a bezstarostnost flirtu z dovolené odnesly s sebou domů? Jak i ve všední dny změnit své rozpoložení? Jak získat větší jistotu v kontaktu s opačným pohlavím? Odpověď zní: Potřebujeme být uvolněnější. Potřebujeme více sebevědomí. A potřebujeme více úspěšných prožitků, podobných letnímu flirtu, který prožila Sabine. Musíme se však k tomu naučit jedno: být otevřené novým zkušenostem.

Uvolněnost, sebevědomí a zvědavost – to jsou stále nejdůležitější předpoklady úspěšného flirtu. A u nich začíná každé svádění...

Základy – co bychom měly vědět

Každý někoho hledá. Touha po soužití ve dvou je zcela přirozená. Umění svádět však na počátku jen málo souvisí s milostným nebo sexuálním dobrodružstvím. Svádění začíná daleko dřív – a sice v momentě, kdy s námi nějaký muž chce trávit čas.

A tento moment můžeme ovlivnit.

Máme-li se to naučit, je užitečné se nejprve seznámit se základy umění svádět.

Počátky umění svádět

Jedním z těch, kdo se tématem svádění zabývali už v dávné minulosti, byl římský básník Ovidius (43 př. n. l. – 17 n. l.) Jeho spis *Umění milovat*, vydaný před více než 2000 lety, je první příručkou k tématu milostného umění. S úvodními dvěma knihami trilogie se Ovidius obracel na římské muže hledající partnerky. Potom však napsal třetí knihu, v níž naopak vysvětluje ženám, jak si získat lásku muže. Jeho základní myšlenka zní: Láska je technika, kterou se lze naučit.

Podobné teze však ve starém Římě nebyly vítány. Konzervativní císař Augustus, který kladl důraz na tradiční hodnoty manželství a rodiny, vyhostil Ovidia na zbytek života k Černému moři. Čas zjevně ještě nedozrál pro podrobný návod k milování – a už vůbec ne pro ženy, které by své štěstí v tomto ohledu chtěly vzít do svých rukou.

Už Ovidius se nejprve zaměřoval na vnitřní rozpoložení: „Předně měj důvěru v sebe, že všechny se získati dají; vskutku je všechny získáš,

jenom už rozestří síť.“ Tato zásada sice byla určena římským mužům, stejně však platí i pro ženy – dodnes.

Ovidius ovšem sepsal i pár konkrétních tipů, které směřoval ženám: „Málem bych zbytečně radil, ať podpaží nepáchne potem, lýtka ať nejsou drsná tvrdými chloupky v nich.“

Bezpochyby nadčasové doporučení.

Dnešní literatura a příručky

K tématu flirtování a hledání partnera jsem přečetla řadu knih. Většina z nich pochází od sociálních psychologů, sexuologů či terapeutů a v knihupectvích bývají umístěné v odděleních osobního rozvoje, která navštěvují takřka výhradně ženy. Nalezla jsem v těchto textech velké množství dobře míněných rad od expertů, kteří ženy při hledání toho pravého chtějí podpořit fundovanými, ale víceméně teoretickými znalostmi. Kdo se potýká se strachem z citové vazby nebo obecně se zábrany v kontaktu s druhými, může dnes vybírat z obsáhlé literatury zaměřené na pomoc sobě samé(mu). „Vymaňte se z role oběti“, „Odvaha být sám/sama“ nebo „Jak překonat nejistotu“, tak a podobně znějí rubriky související s tématem hledání partnera. Univerzální recept: sebejisté vystupování, nalezení vlastní rovnováhy, zkoušení nových cest. To vše bezpochyby platí. O umění svádět jsem však v těchto knihách bohužel nic neobjevila.

Dále jsem si přečetla spoustu osobních příběhů popisujících životní zkušenosti. Někdejší šedivé myšky v nich většinou nejprve líčí neúspěchy a špatné zkušenosti s opačným pohlavím, následně pak informují o náhlé proměně v šťastné královny v oblasti lásky. To má posloužit takřkajíc jako povzbuzení a vzor pro další ženy. Tyto knihy mívají názvy jako „*Jak najít báječného manžela*“ nebo „*Poddej se a bude tvůj*“. V nich se objevují zhruba následující pravidla flirtu: „Nikdy nezačínej. Vždycky počkej, až sám naváže kontakt.“ Nebo: „Pokud se neozve do středy, odmítni se s ním o víkendu sejít.“ Nebo taky: „Když Vás muž vidí v příliš odhalených šatech, vyvodí z toho, že pravděpodobně jinak nemáte příliš co nabídnout.“

Moje první myšlenka: I to jsou dobře míněné rady, ale taky už poněkud vyčpělé. Čímž nechci říct, že v některých podobných tvrzeních se tu